

Sygn. akt: I C 1451/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

L., dnia 14 sierpnia 2013 r.

Sąd Rejonowy w Lubinie I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Witold Cieślik

Protokolant: Ewelina Kurdziel

po rozpoznaniu w dniu 14 sierpnia 2013 r.

na rozprawie

sprawy z powództwa R. M.

przeciwko (...) S.A. (...) S.A. w W.

o zapłatę

I. oddała powództwo,

II. nie obciąża powoda kosztami procesu na rzecz strony pozwanej.

Sygn. akt I C 1451/12

UZASADNIENIE

Powód R. M. domagał się zasądzenia od strony pozwanej (...) S.A. (...) S.A. w W. na swoją rzecz kwoty 5 500 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 30.07.2012 r. do dnia zapłaty tytułem zadośćuczynienia, zasądzenia kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 1 200 zł oraz kwoty 34 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

W uzasadnieniu pozwu podał, że w dniu 19.10.2011 r. w L. doszło do zdarzenia komunikacyjnego, w którym doznał obrażeń ciała, zaś sprawca posiadał u strony pozwanej ubezpieczenie OC posiadaczy pojazdów mechanicznych. Wskazał także, iż za pośrednictwem (...) S.A. w L. zgłosił stronie pozwanej roszczenie z tytułu zadośćuczynienia w wysokości 7 000 zł, zaś pozwany ubezpieczyciel przyznał na jego rzecz kwotę 4 500 zł, przyjmując swoją odpowiedzialność co do zasady, natomiast po sprecyzowaniu roszczenia z tytułu zadośćuczynienia w łącznej kwocie 10 000 zł, strona pozwana odmówiła dopłaty żądanej kwoty świadczenia. Według powoda, przyznana i wypłacona kwota 4 500 zł tytułem zadośćuczynienia jest zaniżona i nie odpowiada rozmiarowi poniesionej przez niego krzywdy. Argumentował poza tym, że w wyniku nasilających się dolegliwości bólowych następnego dnia po wypadku zgłosił się do (...) Sp. z o.o., gdzie rozpoznano skręcenie kręgosłupa szyjnego i skierowano go do Poradni Neurologicznej i Ortopedycznej z zaleceniem stosowania farmakologicznych środków przeciwbólowych. Uzasadniał również, iż w dniu 15.12.2001 r. zgłosił się do Centrum (...) Sp. z o.o. w L., uskarżając się na ograniczenia ruchomości szyi, drętwienie ręki oraz bole okolicy czołowej, zaś podczas kolejnej wizyty lekarskiej w dniu 13.03.2012 r. otrzymał skierowanie na zabiegi rehabilitacyjne. Powód podniósł nadto, że stan po urazie kręgosłupa był dla niego bardzo trudny do zaakceptowania, gdyż przed wypadkiem był aktywnym młodym mężczyzną, zaś skutek doznanego urazu miał problemy w codziennym funkcjonowaniu, stał się niespokojny, rozkojarzony, nerwowy, odczuwa lęk przed jazdą samochodem, mając mniejsze zaufanie do innych uczestników ruchu. Zdaniem powoda odsetki ustawowe należne są

od dnia następnego od wydania ostatecznej decyzji przez stronę pozwaną w dniu 29.07.2012 r. w przedmiocie odmowy wypłaty dalszej kwoty zadośćuczynienia, jako kończącej proces likwidacji szkody.

Strona pozwana (...) S.A. (...) S.A. w W. wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powoda na jej rzecz kosztów procesu według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego oraz kwoty 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

W uzasadnieniu podała, że w toku postępowania likwidacyjnego lekarz orzecznik strony pozwanej stwierdził na podstawie dokumentacji medycznej powoda, że skutek zdarzenia komunikacyjnego z dnia 19.10.2011 r. doznał on skręcenia kręgosłupa szyjnego, skutkującego trwałym uszczerbkiem na jego zdrowiu w wysokości 4%. Wskazała również, iż po wszechstronnym przeanalizowaniu okoliczności sprawy wypłaciła powodowi zadośćuczynienie w kwocie 4 500 zł, zaś powyższa kwota jednorazowego świadczenia pieniężnego z tytułu zadośćuczynienia jest w pełni adekwatna do rozmiaru doznanej przez niego krzywdy.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 19.10.2011 r. doszło do wypadku komunikacyjnego, w którym został poszkodowany powód R. M.. Sprawca powyższego zdarzenia drogowego był ubezpieczony w zakresie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych u strony pozwanej (...) S.A. (...) S.A. w W..

dowód: akta szkody nr 2012-23- (...)

przesłuchanie powoda R. M. k 75 – 76

Wskutek przedmiotowego zdarzenia powód, liczący wówczas 18 lat, doznał skręcenia kręgosłupa szyjnego. Następnego dnia po wypadku powód w związku z odczuwanymi bólami kręgosłupa szyjnego udał się do (...) Sp. z o.o. w L., gdzie stwierdzono u niego powypadkowy uraz kręgosłupa szyjnego, otrzymał również skierowanie do Poradni Neurologicznej i (...) oraz zalecenie stosowanie środków przeciwbólowych. Powód w dniu 15.12.2011 r. zgłosił się do (...) w (...) Sp. z o.o. w L., gdzie stwierdzono u niego skręcenie kręgosłupa szyjnego z niewielkim ograniczeniem ruchomości i drętwieniem ręki prawej i zalecono stosowanie farmakologicznych środków przeciwbólowych. Tego samego dnia powód udał się do Poradni Neurologicznej uskarżając się na bóle okolicy czołowej. W dniu 13.03.2012 r. powód ponownie zgłosił się w (...), otrzymując skierowanie na zabiegi fizjoterapeutyczne, które przechodził przez okres 10 dni. Leczenie skutków urazu powoda zakończyło się w marcu 2012 r.

dowód: akta szkody nr 2012-23- (...)

opinia biegłego sądowego z zakresu chirurgii ogólnej k 50 – 52

przesłuchanie powoda R. M. k 75 – 76

Powód w chwili wypadku był uczniem technikum. W związku z zabiegami rehabilitacyjnymi musiał wcześniej opuszczać zajęcia lekcyjne i rezygnować z dodatkowych zajęć szkolnych. Odczuwane dolegliwości bólowe kręgosłupa szyjnego były dla niego uciążliwe. Powód od 2 lat nie uczęszcza na zajęcia z wychowania fizycznego z uwagi na problemy zdrowotne z sercem. Powód przez okres tygodnia po wypadku nie jeździł samochodem.

Powód pozostaje na utrzymaniu rodziców. Zamieszkuje z matką, która zarabia około 3 000 zł miesięcznie. Nadto powód otrzymuje na swoją rzecz alimenty w wysokości 470 zł miesięcznie.

dowód: przesłuchanie powoda R. M. k 75 – 76

Wskutek wypadku komunikacyjnego, któremu powód uległ w dniu 19.10.2011 r., doznał urazu w postaci skręcenia kręgosłupa szyjnego, skutkującego 2% uszczerbkiem na zdrowiu z uwagi na okresowe dolegliwości bólowe o typie korzeniowym z odcinka szyjnego kręgosłupa.

dowód: opinia biegłego sądowego z zakresu chirurgii ogólnej k 50 – 52

Powód w piśmie z dnia 29.03.2012 r., za pośrednictwem (...) S.A. w L., zgłosił stronie pozwanej roszczenie m.in. z tytułu zadośćuczynienia w kwocie 7 000,00 zł w związku z urazem doznany w wypadku z dnia 19.10.2011 r. Strona pozwana decyzją z dnia 13.04.2012 r. przyznała na rzecz powoda zadośćuczynienie w kwocie 4 500,00 zł. Powód w piśmie z dnia 25.07.2012 r., za pośrednictwem (...) S.A. w L., rozszerzył roszczenie z tytułu zadośćuczynienia do łącznej kwoty 10 000,00 zł. Strona pozwana odmówiła dopłaty do przyznanego zadośćuczynienia.

dowód: akta szkody nr 2012-23- (...)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Na wstępie należy zaznaczyć, że odpowiedzialność strony pozwanej z polisy OC wobec powoda za skutki zdarzenia komunikacyjnego z dnia 19.10.2011 r. pozostawała okolicznością bezsporną pomiędzy stronami. Strona pozwana uznała roszczenie powoda w przedmiocie zadośćuczynienia do wysokości wypłacanej mu dotychczas z tego tytułu kwoty 4 500 zł. Natomiast spór dotyczył wysokości należnego zadośćuczynienia, bowiem powód uważał, że wypłacone mu dotychczas zadośćuczynienie jest zaniżone i nie odpowiada rozmiarowi doznanej przez niego krzywdy.

Na podstawie art. 444§1 k.c. w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wyniki z tego powodu koszty. Natomiast stosownie do treści art. 445§1 k.c. w powyższym przypadku sąd może przyznać odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę. Zadośćuczynienie jest szczególną formą naprawienia niemajątkowej szkody na osobie (krzywdy) stanowiącej rodzaj rekompensaty pieniężnej za doznane przez osobę pokrzywdzoną czynem niedozwolonym cierpienia fizyczne lub psychiczne i powinno ułatwić przewyciężenie przez nią ujemnych przeżyć psychicznych. Wprawdzie przepisy prawa nie określają szczegółowo kryteriów jakimi powinien kierować się Sąd przy ustalaniu wysokości należnego zadośćuczynienia, to jednak odpowiednie wskazówki w zakresie określania wysokości takiego świadczenia pieniężnego zostały wypracowane w orzecznictwie Sądu Najwyższego oraz w doktrynie prawa. Charakter szkody niemajątkowej decyduje o jej niewymierności, jednak biorąc pod uwagę, że zadośćuczynienie ma charakter kompensacyjny i stanowi swoiste wynagrodzenie osobie poszkodowanej przeżytych cierpień fizycznych i psychicznych przez zobowiązanego do odszkodowania, to odpowiednia suma powinna być pochodną wielkości doznanej krzywdy i przedstawiać ekonomicznie odczuwalną wartość. Wysokość zasądzonej kwoty powinna być umiarkowana przy uwzględnieniu wszystkich okoliczności mających wpływ na rozmiar krzywdy. Przesłanki, którymi należy się kierować przy ustalaniu wysokości należnego zadośćuczynienia zostały wskazane w orzecznictwie Sądu Najwyższego. Decydujące znaczenie powinien mieć rozmiar doznanej szkody niemajątkowej przejawiający się rodzajem uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia, ich nieodwracalny charakter, długotrwałość i przebieg procesu leczenia, stopień cierpień fizycznych i psychicznych, ich intensywność i długotrwałość, wiek poszkodowanego, a także ujemne skutki zdrowotne w przyszłości (por. wyrok SN z dnia 27 lutego 2004 r. V CK 282/03, wyrok SN z dnia 1 kwietnia 2004 r. II CK 131/03). Ponadto wysokość świadczenia z tytułu zadośćuczynienia nie powinna być nadmierna w stosunku do doznanej krzywdy, ale powinna być utrzymana w rozsądnych granicach, odpowiadających aktualnym warunkom i przeciętnej stopie życiowej społeczeństwa (por. wyrok SN z dnia 28 września 2001 r., sygn. akt III CKN 427/00).

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy w postaci dokumentacji lekarskiej zawartej w aktach szkody i opinii biegłego sądowego lekarza wskazuje na to, że strona pozwana właściwie i zgodnie z dyspozycją art. 445§1 k.c. ustaliła wysokość należnego powodowi świadczenia z tytułu zadośćuczynienia w kwocie 4 500,00 zł. Powyższe zadośćuczynienie jest adekwatne do rozmiaru krzywdy doznanej przez powoda wskutek zdarzenia drogowego z dnia 19.10.2011 r. i w całości wyczerpuje jego roszczenie z tego tytułu. Z dokumentacji lekarskiej powoda wynika, że w wyniku przedmiotowego zdarzenia doznał on urazu w postaci skręcenia kręgosłupa szyjnego, skutkującego dolegliwościami bólowymi, które niewątpliwie stanowiły dyskomfort dla powoda. Leczenie skutków urazu powoda ograniczało się do stosowania farmakologicznych środków przeciwbólowych oraz 10 – dniowej rehabilitacji. Leczenie

powoda zostało zakończone w marcu 2012 r., nie było nadmiernie uciążliwe i nie zdeorganizowało znacząco jego dotychczasowego życia –powód musiał zrezygnować z kilku dodatkowych zajęć pozalekcyjnych. Z opinii biegłego sądowego z zakresu chirurgii, wydanej już po dokonaniu całościowej oceny skutków urazu – po zakończeniu leczenia powoda wynika, że powód wskutek wypadku komunikacyjnego z dnia 19.10.2011 r. doznał uszczerbku na zdrowiu w wysokości 2%. Sąd uznał powyższą opinię za przydatną w sprawie, gdyż została sporządzona w sposób profesjonalny, rzetelny i w całości odpowiadała na stawiane pytania wymagające wiadomości specjalnych, zaś strony nie kwestionowały ustaleń biegłego sądowego.

Sąd oddalił wniosek o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego neurologa wnioskowany przez powoda z uwagi na to, że przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego sądowego neurologa byłoby zbędne i doprowadziłoby do przewlekania sprawy i nieuzasadnionego zwiększenia kosztów procesu. Z dokumentacji lekarskiej powoda zawartej w akt szkody oraz przesłuchania powoda w sprawie wynika, że podczas jedynej wizyty u lekarza neurologa, lekarz ten praktycznie nie stwierdził u powoda żadnego urazu o charakterze neurologicznym, będącego następstwem wypadku komunikacyjnego z dnia 19.10.2011 r.

Uwzględniając całokształt okoliczności sprawy, rodzaj obrażeń ciała powoda po wypadku, długotrwałość leczenia, stopień natężenia dolegliwości bólowych, wystąpienie uszczerbku na zdrowiu w wysokości 2%, Sąd uznał, że przyznane powodowi przez pozwanego ubezpieczyciela świadczenia pieniężnego z tytułu zadośćuczynienia w wysokości 4 500 zł jest odpowiednie i wystarczające , stąd też podlegało oddaleniu.

Sąd na podstawie art. 102 k.p.c. odstąpił od obciążenia powoda kosztami przegranego procesu na rzecz strony pozwanej .

Mając powyższe na uwadze orzeczono, jak w sentencji.